

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 września 2018 roku (data prezentaty sądu), małoletni A. S. oraz N. S. - reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową - matkę M. C. (1), wnieśli o podwyższenie alimentów z kwoty po 500,00 złotych na każdego z małoletnich (łącznie 1.000,00 złotych), na kwotę 1.500,00 złotych na każdego z małoletnich (łącznie 3.000,00 złotych) płatnych do rąk matki do dnia 10 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat. Nadto, żądanie pozwu obejmowało zwrot kosztów procesu według norm przepisanych oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019 roku przedstawicielka małoletnich powodów sprecyzowała powództwo wskazując, iż żądanie dotyczy zasądzenia alimentów począwszy od daty wniesienia pozwu (k. 89).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż żądanie jest zasadne z uwagi na istotną zmianę w zakresie kosztów utrzymania i usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów – synów pozwanego. Zgodnie z twierdzeniami strony powodowej, ojciec małoletnich nie uczestniczy w wychowaniu swoich dzieci (pozew k. 4 – 4v).

Pozwany w toku rozprawy w dniu 11 kwietnia 2019 roku uznał powództwo do kwoty alimentów w wysokości 600 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, zaś w pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa (k. 89).

Strony podtrzymały powyższe stanowiska do końca postępowania (k. 93).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony niniejszego postępowania w dniu 12 marca 2014 roku zawarły przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim ugodę, w myśl której ojciec małoletnich M. S. zobowiązał się do łożenia na ich rzecz kwotę po 500 złotych miesięcznie (łącznie 1.000 złotych miesięcznie). Postanowieniem z dnia 12 marca 2014 roku wskazanej powyżej ugodzie nadano w całości klauzulę wykonalności (k. 7).

A. S. urodził się (...) w T. (opis skrócony aktu urodzenia k. 5v). M. S. urodził się (...) w S. (opis skrócony aktu urodzenia k. 6v). Rodzice małoletnich, tj. M. C. (1) oraz M. S. pozostawali w nieformalnym związku w okresie od grudnia 2007 roku do marca 2012 roku, obecnie żyją w rozłączeniu, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Pozwany zobowiązał się do łożenia alimentów na rzecz synów w kwocie po 500 zł miesięcznie na każdego z nich, jednakowoż wpłaty dokonywane są nieregularnie i w niepełnych kwotach (zeznania M. C. (2) k. 90 - okoliczności niezaprzeczone przez pozwanego).

W dacie zawarcia ugody przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim w dniu 12 marca 2014 roku sytuacja stron wyglądała następująco:

Małoletni A. S. miał 4,5 lat. Był zdrowym dzieckiem, nie uczęszczał do przedszkola (protokół rozprawy z dnia 12 marca 2014 roku w sprawie III RC 651/13 przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim k. 35 – 36).

Małoletni N. S. miał 2 lata. Był zdrowym dzieckiem. Koszty utrzymania obejmowały głównie żywność w postaci mleka modyfikowanego i kleików oraz środki higieniczne – głównie pampersy (protokół rozprawy z dnia 12 marca 2014 roku w sprawie III RC 651/13 przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim k. 35 – 36).

Przedstawicielka ustawowa małoletnich M. C. (1) miała 25 lat, nie była zatrudniona, a zajmowała się opieką nad dziećmi. W 2014 roku dwukrotnie korzystała ze zasobów Ośrodka Pomocy (...). Nie posiadała wówczas żadnego majątku. Koszt czynszu najmu mieszkania zajmowanego przez M. C. (1) oraz powodów wynosił 600 złotych (zeznania reprezentantki małoletnich k. 89 – 90).

Pozwany M. S. miał 30 lat. Na stałe przebywał na terytorium Wielkiej Brytanii, gdzie pracował jako kucharz w lokalu gastronomicznym (...), osiągając miesięczny dochód w wysokości 800 – 1.000 funtów. Pozwany kontaktował się z dziećmi i czynił sporadyczne prezenty (zeznania pozwanego k. 91, protokół rozprawy z dnia 12 marca 2014 roku w sprawie III RC 651/13 przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim k. 35 – 36).

Obecnie sytuacja stron wygląda następująco:

Małoletni A. S. w dacie wydania wyroku w niniejszej sprawie miał niemal 10 lat, uczęszczał do czwartej klasy szkoły podstawowej. Małoletni jest co do zasady zdrowym dzieckiem, sporadycznie dotykają go infekcje (zeznania M. C. (1) k. 90)

Miesięczny koszt utrzymania małego wynosi około 1.650 zł. Na powyższe składają się następujące kwoty: wynagrodzenie opiekunki do dziecka – 150 zł, wyżywienie – 410 zł (w tym wyżywienie w stołówce szkolnej – 110 zł), zajęcia karate - 130 zł (rachunek k. 43), rozrywka - 50 zł, ubrania oraz obuwie – 100 zł, lekarstwa, chemia oraz kosmetyki – 70 zł, czynsz oraz media (telewizja, telefon, prąd) około 700 zł (rachunki k. 24 – 28), wydatki związane z edukacją w szkole podstawowej (np. składki, świetlica, komitet rodzicielski, przybory szkolne) 200 zł (zeznania M. C. (3) k. 90).

Małoletni N. S. w dacie wydania wyroku w niniejszej sprawie miał 6 lat i uczęszczał do pierwszej klasy szkoły podstawowej. Małoletni nie choruje na żadne choroby przewlekłe, sporadycznie dotykają go infekcje (zeznania M. C. (1) k. 90).

Miesięczny koszt utrzymania małego wynosi około 1.650 zł. Na powyższe składają się następujące kwoty: wynagrodzenie opiekunki do dziecka – 150 zł, wyżywienie – 410 zł (w tym wyżywienie w stołówce szkolnej – 110 zł), zajęcia karate - 130 zł (rachunek k. 43), rozrywka - 50 zł, ubrania oraz obuwie – 100 zł, lekarstwa, chemia oraz kosmetyki – 70 zł, czynsz oraz media (telewizja, telefon, prąd) około 700 zł (rachunki k. 24 - 28, wydatki związane z edukacją w szkole podstawowej (np. składki, świetlica, komitet rodzicielski, przybory szkolne) 200 zł (zeznania M. C. (3) k. 90).

Przedstawicielka ustawowa M. C. (1) ma 29 lata. Z zawodu jest technikiem bezpieczeństwa i higieny pracy. Prowadzi własną działalność gospodarczą z zakresu usług (...) oraz organizacji konferencji. Miesięczny dochód, który osiąga wynosi około 3.000 złotych. W 2018 roku zawarła z podmiotem Akademia (...) Sp. Z o.o. umowę zlecenia, której przedmiotem była organizacja raz w miesiącu eventu (...), z wynagrodzeniem w wysokości 13,70 złotych brutto za godzinę wykonywania zlecenia (zeznania przedstawicielski ustawowej powodów k. 90-91, umowa k. 41 - 42).

M. C. (1) w 2017 roku osiągnęła roczny dochód w wysokości 3.454,56 zł (zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2017 k. 35 - 38). Korzysta z pomocy opiekunki, która zajmuje się dziećmi pod nieobecność matki – w związku z obowiązkami zawodowymi, co generuje miesięczny koszt w wysokości około 300 złotych.

Powodowie wraz z przedstawicielką ustawową mieszkają w wynajmowanym lokalu o powierzchni 56 m² położonym w W., przy ulicy (...). Miesięczny czynsz najmu mieszkania wynosi 1.850 zł (umowa najmu lokalu k. 44 -46). Nadto, matka małych uiszcza comiesięczne należności związane z mediami, takie jak: Internet i telewizja – ok. 100 zł oraz woda, ogrzewanie (w formie comiesięcznej zaliczki płatnej wraz z czynszem najmu) – 150 zł, prąd (rachunek k. 24 – 28, umowa najmu lokalu k. 44 - 46). W latach 2018 - 2019 posiadała zobowiązania w postaci pożyczek (z kilkumiesięcznym terminem spłaty) w łącznej kwocie około 10.000 (umowy pożyczki k. 47 – 59).

W ocenie matki powodów, miesięczny koszt utrzymania małych A. i N. wynosi około 2.700 zł. na każde z nich (zestawienie kosztów utrzymania dziecka sporządzone przez przedstawicielką ustawową k. 8).

M. C. (1) ma na utrzymaniu dwoje małych dzieci – powodów, pozostaje w nieformalnym związku, przy czym nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego ze swoim partnerem (zeznania M. C. (1) k. 90)

Pozwany M. S. ma 34 lata. Ukończył studium socjologii i psychologii oraz roczny kurs barmański. Ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci – tj. powodów A. i N.. Ma partnerkę życiową, z którą nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego. Od 7 lat pozostaje na terytorium Wielkiej Brytanii. Pracuje w lokalu gastronomicznym ((...)) jako kucharz, osiągając miesięczny dochód (według oświadczenia pozwanego) w wysokości 900 – 1.100 funtów. Pozwany nie posiada żadnego majątku (zeznania pozwanego k. 91). Roczny dochód osiągany przez M. S. wynosi około 19.000 funtów, co wynika z dokumentacji przedstawionej przez pozwanego w języku angielskim oraz z zeznań pozwanego k. 77 i 92).

Miesięczne koszty utrzymania pozwanego – według jego oświadczenia –wynosi około 900 funtów (mieszkanie – 600 funtów k. 69, żywność – 200 funtów, chemia – 50 funtów, ubrania – 70 funtów). M. S. jest zdrowy, nie stwierdzono żadnych przeciwwskazań do pracy.

Ojciec powodów posiada długi w postaci niespłaconych pożyczek sprzed 8-9 lat w łącznej wysokości około 30.000 złotych (zeznania pozwanego k. 91, pisma wierzycieli k. 65 – 67, 78 - 79, 87).

Pozwany od trzech lat nie widział się z dziećmi, sporadycznie utrzymuje z nimi kontakt telefoniczny/przez Internet (zeznania M. C. (3) k. 89 – 90, zeznania M. S. k. 92).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym w szczególności dowodu z przesłuchania stron, które Sąd uznał za wiarygodne w części. W tym kontekście Sąd nie dał wiary zeznaniom M. C. (1) w zakresie, w jakim przedstawia koszty utrzymania dzieci ponad kwotę 1.650 złotych miesięcznie na każde z nich. Zestawiając miesięczne dochody rodziców małoletnich oraz łączny, deklarowany przez matkę koszt utrzymania dzieci, (tj. wedle zestawienia 5.657 złotych – k. 8), nie sposób uznać za wiarygodne twierdzenia w tym zakresie. Mieć przy tym należy na baczności, iż powodowie nie wymagają szczególnej opieki, czy też nakładów związanych ze szczególnymi potrzebami. W wielu przypadkach wartości podawane przez M. C. (1) są zawyżone i niezasadne w świetle logiki i zasad doświadczenia życiowego, a nadto niewykazane stosownymi środkami dowodowym.

Zeznania pozwanego M. S. sąd również uznał za częściowo wiarygodne. Depozycje pozwanego są wewnątrznie sprzeczne w zakresie, w jakim odnosi się do aktualnie uzyskiwanych dochodów. Wskazuje bowiem, że miesięcznie uzyskuje dochód w granicach 800/900 – 1.000/1.100 funtów, podczas gdy deklaruje w dalszej części zeznań, że roczny dochód plasuje się na poziomie 19.000 funtów (co wynika nadto z dokumentacji w języku angielskim dołączonej do akt sprawy). Prosta operacja matematyczna wskazuje, że rzeczywisty, średni miesięczny dochód pozwanego wynosi 1.583 funty (19.000 dzielone na 12 miesięcy daje wynik 1.583).

Nadto ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o wskazane powyżej dokumenty, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania oraz nie budziły wątpliwości Sądu.

Jednocześnie Sąd wskazuje, że dołączone przez przedstawicielkę powodów dokumenty prywatne zatytułowane „wykaz kosztów efekt motyka za 2018” (k. 29 – 30) nie były przydatne do dokonania ustaleń faktycznych. Nie sposób bowiem odczytać znaczenia danych zawartych w tych pismach dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd nie uwzględnił kosztów związanych ze spłatą rat pożyczek zaciąganych przez M. C. (1) bowiem powołując się na ten fakt nie został w dostateczny sposób wykazany cel na jaki przedstawicielka ustawowa pobierała wskazane powyżej kwoty, wobec tego Sąd uznał, iż dotyczą one majątku matki powodów. Z tych względów umowy pożyczki dołączone do akt sprawy nie mogły wpłynąć na treść rozstrzygnięcia. Te same argumenty przemawiają za tym, iż pisma wierzycieli pozwanego

przedłożone przez pozwanego na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019 roku nie zaważyły na treści rozstrzygnięcia.

Nadto, informacje przekazane przez matkę małoletnich w tabeli z zestawieniem kosztów utrzymania małoletnich (k. 8) ukazują wartości znacznie zawyżone, ponieważ w zasadniczej części odnoszą się do nieusprawiedliwionych kosztów utrzymania powodów. Sąd ustalił koszty utrzymania małoletnich biorąc pod uwagę uśrednione ceny towarów i usług nabywanych w celu zaspokojenia potrzeb dziecka w wieku 6 i 10 lat, przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego i dotychczasowej stopy życiowej rodziców małoletnich. Choć pozwany nie odniósł się do poszczególnych kosztów wskazanych przez matkę małoletnich, to jednak uznał powództwo do kwoty 600 złotych na każdego z powodów, co pośrednio świadczy o tym, iż neguje wyliczenia przedstawiane przez M. C. (1).

Sąd uznał twierdzenia przedstawicielki małoletnich w zakresie nieregularnych i niepełnych wpłat należności alimentacyjnych za niezaprzeczone przez pozwanego, a to w myśl art. 230 k.p.c., który stanowi, że gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. W tym kontekście należy wskazać, iż pozwany znał stanowisko procesowe przedstawicielki powodów oraz argumentację faktyczną z tym związaną. Miał również możliwość odniesienia się do okoliczności wskazanych przez M. C. (1). W zakresie wskazanym powyżej pozwany nie zajął stanowiska, co skutkowało przyjęciem tych okoliczności za prawdziwe – przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wniesione przez małoletnich A. S. oraz N. S. reprezentowanych przez matkę M. C. (1) zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie wynikającego z art. 96 § 1 kro ogólnego obowiązku troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy dla dobra społeczeństwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 1999 r., III CKN 199/99).

Granice obowiązku alimentacyjnego stanowią uzasadnione potrzeby dziecka. „Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku” (por. Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III opubl. Lex).

Należy wskazać, iż dotychczas kwestia obowiązku alimentacyjnego ojca małoletnich była uregulowana w drodze ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim. Pozwany zobowiązał się do uiszczania kwoty 500 zł na rzecz każdego z synów, jednak czynił to nieregularnie i w niepełnych kwotach.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 kro możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi być istotna. W okolicznościach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, iż potrzeby dzieci w wieku 2 i 4 lat istotnie równią się od wymaganych nakładów finansowych na dzieci w wieku wczesnoszkolnym. Są to chociażby czynniki związane z wyżywieniem, garderobą, czy też rozpoczęciem nauki w szkole, czy też przedszkolu. Co więcej, nie należy tracić z pola widzenia faktu, iż matka małoletnich ponosi wyższe koszty związane z czynszem najmu lokalu zajmowanego przez powodów. Ceny towarów i usług na przestrzeni 5 lat również uległy wzrostowi.

Wobec powyższego należało rozważyć zakres usprawiedliwionych i koniecznych wydatków związanych z utrzymaniem i wychowaniem małoletnich A. i N..

Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku (III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody.”

Następnie wskazać należy, że w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż w zakres usprawiedliwionych potrzeb niesamodzielnego dziecka wchodzi wydatki związane bezpośrednio z jego utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, naukę, odzież, czy też środki higieniczne, ale także koszt dostarczenia mu środków niezbędnych dla jego rozwoju fizycznego i duchowego, a ponadto koszt zapewnienia mu dachu nad głową, a więc wydatki związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest jego centrum interesów życiowych (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 listopada 2012 r., I ACz 1711/12; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1996 r., I CRN 93/96).

Szczegółowa analiza kosztów utrzymania małoletnich przedstawia się następująco. Sąd uznał za wiarygodne i usprawiedliwione w świetle zasad doświadczenia życiowego koszty związane z wyżywieniem powodów w ramach obiadów szkolnych, świetlicy oraz wydatków związanych z opłatami na komitet rodzicielski, ubezpieczenie oraz składek klasowych i w tym zakresie Sąd uznał miesięczny koszt utrzymania dziecka na łączną kwotę 200 złotych.

Za usprawiedliwione i wykazane stosowanymi dowodami w postaci paragonu (k. 43) Sąd uznał koszty związane z uczęszczaniem małoletnich na zajęcia karate, co generuje koszt 130 złotych na każdego z synów stron postępowania.

W dalszej kolejności Sąd rozpatrzył zasadność kosztów wskazanych przez matkę powodów związanych z szeroko pojętą rozrywką i czasem wolnym, co zostało oszacowane na miesięczny koszt w wysokości około 150 złotych. W tym zakresie Sąd nie uwzględnił twierdzeń przedstawicielki powodów. Analizując usprawiedliwione potrzeby małoletnich w tym zakresie należy w szczególności brać pod uwagę ich wiek (10 i 6 lat) oraz status materialny (tzw. „stopę życiową) rodziców małoletnich. W świetle zasad doświadczenia życiowego oraz aspektów wychowawczych, kwota 50 złotych miesięcznie stanowi wystarczającą wysokość miesięcznych kosztów, jakie rodzice małoletnich w wieku wczesnoszkolnym winni poświęcać na rozwój kulturalny oraz przyjemności związane z zabawą i wypoczynkiem dzieci.

W dalszej kolejności poddano analizie wartości przedstawione przez przedstawicielkę ustawową powodów w zakresie żywienia. Według M. C. (1) łączny koszt żywienia małoletnich (opisanych w tabeli jako: jedzenie w tygodniu – śniadania, podwieczorki, kolacje; jogurty, łakocie, owoce; jedzenie w weekendy – śniadania, obiady, kolacje, podwieczorki – k. 8) wynosi 805 złotych. Wskazać przy tym należy, iż małoletni spożywają dodatkowo obiady w szkole (których koszt wynosi 110 złotych miesięcznie). Sąd nie podzielił stanowiska przedstawicielki małoletnich i uznał powyższe wartości za rażąco zawyżone. Nie należy bowiem tracić z pola widzenia – podnoszonych już powyżej okoliczności – iż małoletni mają obecnie 10 i 6 lat. Biorąc pod uwagę potrzeby żywieniowe zdrowych, prawidłowo rozwijających się dzieci w tym wieku oraz aktualne ceny produktów spożywczych, nie sposób uznać kwoty 805 złotych miesięcznie za usprawiedliwioną. Zbilansowana dieta małoletnich nie powinna przy tym obfitować w słodycze i

łakocie. Wobec powyższego Sąd uznał za usprawiedliwione koszty związane z wyżywieniem małoletnich na poziomie 300 złotych miesięcznie – przy uwzględnieniu, iż powodowie mają zapewniony posiłek w czasie zająć szkolnych.

Następnie odnosząc się do miesięcznych wydatków związanych z chemią gospodarczą, kosmetykami oraz środkami farmakologicznymi Sąd uznał wartości przedstawione przez matkę małoletnich jako zawyżone i w tym zakresie uznał za usprawiedliwione koszty wyłącznej kwocie 70 złotych miesięcznie. Należy wskazać, iż jak wynika z wiarygodnych zeznań matki małoletnich, powodowie są zdrowymi dziećmi, sporadycznie przechodzą tzw. infekcje „sezonowe” takie jak przeziębienie. Nie istnieje potrzeba suplementacji, czy podawania specjalistycznych leków. Nadto, małoletni w wieku 6 i 10 lat nie wymagają specjalnej pielęgnacji kosmetykami dedykowanymi dla dzieci. Te wszystkie argumenty przemawiają za tym, iż kwota 125 zł (wskazana w zestawieniu matki małoletnich) jest zawyżona i w ocenie Sądu usprawiedliwiona w tym zakresie jest kwota 70 zł.

Odnosząc się do kosztów zapewnienia małoletnim odpowiedniej odzieży i obuwia, Sąd również nie podzielił twierdzeń reprezentantki małoletnich. Ta ostatnia wskazała bowiem, iż w jej ocenie miesięczne wydatki z tym związane oscylują w kwocie 270 złotych. Podnoszone powyżej argumenty związane z wiekiem i potrzebami małoletnich pozostają aktualne również w odniesieniu do tego aspektu kosztów utrzymania dzieci. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż małoletni w wieku 6 i 10 lat wymagają częstej zmiany garderoby z uwagi na to, iż dorastają oraz zużywają ubrania i buty. Jednocześnie należy brać pod uwagę i to, że część garderoby używanej przez starszego z małoletnich może zostać wykorzystana następnie przez młodszego, co jest powszechną praktyką. Dodatkowo, koszty wskazane przez reprezentantkę powodów, w kwocie 260 złotych miesięcznie jest znacząco zawyżona i w realiach niniejszej sprawy za usprawiedliwione należy uznać miesięczny wydatek związany z garderobą małoletnich na poziomie 100 złotych.

Matka powodów wskazała również na konieczne wydatki związane z czynszem najmu mieszkania w wysokości 650 złotych oraz koszt zużycia prądu w wysokości 50 złotych. Mając na uwadze treść umowy najmu lokalu mieszkalnego (k. 44) Sąd uznał przedmiotowe wydatki za zasadne i usprawiedliwione. Odnośnie do kosztów opieki nad małoletnimi w związku z obowiązkami zawodowymi matki Sąd uznał za usprawiedliwione, z tą modyfikacją, że kwotę 300 złotych miesięcznie uznał za koszt opieki nad obojgiem małoletnich.

Uwzględniając powyższe rozważania, łączny koszt utrzymania każdego z małoletnich powodów wynosi około 1.650 złotych.

Sąd uznał pozostałe wydatki wyszczególnione przez reprezentantkę powódki za nieuzasadnione, bądź niewykazane.

Wobec dotychczasowych rozważań, należy podkreślić, że Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę miał na uwadze zasadny pogląd Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1985 r. (III CRN 341/84) zakres świadczeń alimentacyjnych należy - zgodnie z art. 135 § 1 kro - od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Należy przy tym stwierdzić, że pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez sąd. Odmienne poglądy pozostawałby w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców, obowiązującej także w sprawach alimentacyjnych.

Nie może przy tym umknąć uwadze, że obecnie wszelkie obowiązki związane ze sprawowaniem opieki i wychowaniem małoletnich spoczywają na matce. Jak wskazano powyżej, w myśl art. 135 § 2 kro osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego stanowi element obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego. Chociaż wykonywanie władzy rodzicielskiej spoczywa na obojgu rodzicach, to ustalono, że ojciec małoletnich nie czyni starań o utrzymywanie regularnych kontaktów z synami i przejęcie części obowiązków wychowawczych.

Należy podkreślić, że obowiązki rodziców względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, mają dwojaką naturę: z jednej strony polegają one na dostarczaniu, w naturze lub pieniądzu, środków niezbędnych do zapewnienia dziecku mieszkania, wyżywienia, odzieży, pomocy naukowych, wypoczynku, rozrywek kulturalnych i leków, a z drugiej strony przybierają postać starań o rozwój fizyczny i umysłowy dziecka, co wiąże się z

nakładem osobistej pracy wychowawczej oraz świadczeniem takich usług, jak pielęgnowanie dziecka, nadzór nad nim, przygotowywanie posiłków, dbanie o czystość, zapewnienie opieki w chorobie (K. Pietrzykowski (w:) Kodeks rodzinny i opiekuńczy Komentarz, red. K. Pietrzykowski 2015 wyd. 4, SIP Legalis; T. Smyczyński (w:) System Prawa Prywatnego, Tom 12, red. T. Smyczyński, wyd. 2, 2011, SIP Legalis)

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela zapatrywania Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 21 marca 1967 r. (II CR 497/66, LEX nr 6129), gdzie stwierdzono, że matka może wykonywać swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka w całości lub w części przez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 kro). Te osobiste starania posiadają - oprócz niewymiernej wartości moralnej i uczuciowej dla dziecka - określoną wartość materialną, dającą się przeliczyć na rentę pieniężną.

Jak ustalono powyżej, cały ciężar osobistych starań o wychowanie małoletnich spoczywa na ich matce, wobec czego Sąd postanowił obciążyć rodziców A. S. i N. S. majątkowym obowiązkiem alimentacyjnym nierównym udziale, obciążając ojca w większej części.

Oceniając zaś możliwości zarobkowe i obecną sytuację finansową pozwanego M. S. Sąd uznał, że jest on w stanie łożyć na utrzymanie małoletnich kwotę po 1.000 zł miesięcznie. Pozwany jest względnie zdrowym mężczyzną, w sile wieku. Do tej pory osiągał zarobki na poziomie średnio 1.583 funty. Tym samym pozwany – wbrew twierdzeniom prezentowanym w toku postępowania – jest zdolny do łożenia na utrzymanie małoletnich synów w łącznej kwocie 2.000 złotych. Niebagatelne znaczenia ma przy tym fakt, że pozwany nie czyni osobistych starań w zakresie wychowania i opieki nad synami. Cały ciężar z tym związany spoczywa na matce powodów. Nadto, nie istnieją żadne przeszkody do podjęcia przez pozwanego dodatkowego zatrudnienia. Choć nie wskazał w toku składania zeznań, w jakim wymiarze czasu świadczy pracę jako kucharz, to sam wskazywał, iż ilość przepracowanych przez niego godzin jest różna w skali każdego miesiąca. Pozwany jest zdrowym i sprawnym mężczyzną w sile wieku. Winien wziąć odpowiedzialność za los swoich dzieci, a nadto zrekompensować fakt, iż nie uczestniczy osobiście w ich życiu i dorastaniu. Małoletni są przy tym jedynymi osobami na utrzymaniu pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 i 2 kro w zw. z art. 138 kro w punkcie pierwszym orzeczenia Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich synów alimenty w wysokości po 1.000 zł na każdego z nich (tj. w łącznej kwocie 2.000 złotych), płatnych do rąk matki małoletnich do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. W punkcie drugim wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie uznając, że koszty utrzymania każdego dziecka ponad kwotę ustaloną przez Sąd są nieusprawiedliwione, zaś ewentualne wydatki czynione przez matkę małoletnich mają charakter dobrowolny i nie stanowią zabezpieczenia uzasadnionych potrzeb małoletnich.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 100 kpc. Pozwany uznał powództwo do kwoty alimentów w wysokości 600 zł miesięcznie – na każdego z małoletnich – łącznie 1.200 złotych. Sąd zasądził alimenty w wysokości wyższej niż uznana przez pozwanego o łączną kwotę 800 zł i wobec tego opłata wynosi 480 zł (400 x 12 x 5%). Opłatą Sąd obciążył pozwanego, gdyż w tej części przegrał proces. Matka małoletnich powodów, jako osoba dochodząca roszczeń alimentacyjnych, zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r. poz. 1025 ze zm.) nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych. Wobec tego, w punkcie trzecim wyroku Sąd nakazał pobrać od M. S. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. kwotę 480 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu o zasądzenie alimentów. Powódka nie uiściła opłaty sądowej – była zwolniona z tego obowiązku. Dlatego też rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Biorąc za podstawę rozstrzygnięcia art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 ppkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od M. S. na rzecz M. C. (1) kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, alimenty zasądzone o kwotę o 800 zł wyższa niż uznana przez pozwanego (12x 800 = 9.600 zł).

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc. Na mocy wskazanego przepisu Sąd jest bowiem zobligowany do nadania rygoru natychmiastowej wykonalności rozstrzygnięciu w przedmiocie świadczeń alimentacyjnych.